

Către

TRIBUNALUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Secția penală

Referitor: dosar apel nr. 30272/3/2007

Termen de judecată: 23 ian 2008

Subsemnatul **Nicolae Cristinel OLĂNEANU**, în calitate de apelant – parte civilă în dosarul mai sus rubricat, reprezentat convențional prin avocat potrivit împuternicirii depuse la dosar, formulez și depun următoarele

NOTE DE ȘEDINȚĂ / CONCLUZII SCRISE

cu rugămintea adresată instanței de control judiciar de a le avea în vedere la luarea deciziei pe care o va pronunța în cauză, în așa fel încât să admită apelurile declarate de Ministerul Public și de subsemnatul, și, **constatând că în mod greșit prima instanță a dispus achitarea inculpaților** pentru două fapte de abuz în serviciu contra intereselor subsemnatului (art. 248¹ raportat la 246 C. pen.), **să modifice în parte sentința atacată, să îi condamne pe inculpați, iar pe latura civilă a cauzei penale să îmi admită cererea de despăgubire**, așa cum a fost precizată în fața instanței de fond.

- I. **Cu privire la gresita achitare a inculpatului Turdean Liviu pentru infractiunea prevazuta de art. 246 cod penal** (constand in acea ca, in calitate de reprezentat al SC Farmec SA a efectuat majorarea ilegala a capitalului social cu contravaloarea utilajelor livrate de ONUDI, prin emiterea unui pachet de 278.994 actiuni reprezentant "aportul in natura al actionarilor salariați", fapt ce a avut drept consecinta diminuarea procentului de actiuni detinute de "actionarii nesalariați" si diminuarea cuantumului dividendelor cuvenite acestora), **instanta retinand ca nu sunt intrunite elementele consecutive ale infractiunii de abuz in serviciu contra intereselor persoanelor lipsind latura obiectiva:**

În mod greșit, judecătorul fondului a considerat că fapta inculpatului Liviu TURDEANU de a iniția și „dirija” în calitate de președinte al CA majorarea nelegală a capitalului social al S.C. FARMEC S.A. în cursul anului 1998 nu constituie infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor (art. 246 Cod penal), întrucât, pe de o parte, acțiunea de majorare ar fi fost opera Adunării Generale a Acționarilor (și nu în mod individual a inculpatului), **pe de o parte**, iar pe de altă parte, că presupusul prejudiciu cauzat acționarilor prin micșorarea cotei de participare la capitalul social (și implicit prin reducerea dividendelor primite de aceștia), **„s-ar fi produs în orice caz, de vreme ce patrimoniul acționarilor s-ar fi diminuat oricum dacă societatea ar fi plătit taxele vamale aferente importului utilajelor în discuție”**.

Fără a ne opri asupra considerentelor reținute de instanța de fond cu privire la suficiența sau insuficiența probelor **ce atestă falsul intelectual și material săvârșit de inculpați privitor la așa-zisa ședință A.G.A. din 7.08.1998 (inexistentă)** (aceste argumente țin de latura penală a cauzei, iar Ministerul Public, în motivarea apelului său, demonstrează pe larg eroarea raționamentului utilizat de prima instanță, arătând că probele administrate arată îndestulător existența falsului), ne vom mărgini, în cele ce urmează, să combatem aprecierile reținute în sentința apelată, **cu privire la prejudiciul concret suferit de subsemnatul** ca urmare a faptelor inculpatului Liviu TURDEANU săvârșite în exercitarea atribuțiilor de președinte al CA și director general al S.C. Farmec S.A.

În esență, așa cum rezulta din examinarea și aprecierea obiectivă și coroborată a întregului material probator administrat în cauză, inculpatul TURDEAN LIVIU, în calitate de președinte al Consiliului de Administrație și profitând de „autoritatea” sa asupra tuturor celorlalți angajați ai societății – decurgând din funcția de director general exercită de peste 45 ani în cadrul S.C. Farmec SA – a inițiat și a întreprins ori a determinat întreprinderea unor demersuri, precum și întocmirea unor înscrisuri necorespunzătoare realității, prin care s-a realizat în mod legal majorarea capitalului social al SC Farmec SA și schimbarea structurii cotei de participare a acționarilor la constituirea acestuia,

avand drept consecinta prejudicierea actionarilor nesalariati ai societatii, in principal a subsemnatului.

Actiunile frauduloase intreprinse de inculpatul Turdean Liviu s-au finalizat prin incheierea actului aditional nr. 7 la actele constitutive ale societatii Farmec SA, semnat de inculpat si folosit la Oficiul Registrului Conertului Cluj in care s-a mentionat – necorespunzator realitatii – **ca majorarea capitalului social cu valoare de 6.973.600.000 lei (rol) s-a facut prin aportul in natura „adus de salariatii care au calitatea de actionari ai societatii”** si ca repartizarea celor 278.994 noi actiuni se face „**salariatilor actionari proportional cu cota parte din capitalul social detinuta de aceasta data**”, respectiv data majorarii.

lata, asadar, ca rezolutia infractionala complexa a inculpatului, (concretizata initial in: prezentarea unor date nereale si determinarea obtinerii unor documente necorespunzatoare adevarului cu privire la destinatia si statutul vamal al utilajelor importate, scoaterea nelegala a acestor utilaje de sub regimul vamal, folosirea unor inscrisuri falsificate privitoare la desfasurarea unei Adunari Generale Extraordinare inexistente, etc, **se prelungește în timp și se dezvoltă, prin abuzul pe care inculpatul îl săvârșește la adresa acționarilor ne-salariați**, ce sunt în mod vădit și direct prejudiciați în urma acestei discriminări nejustificate.

Care a fost motivul, scopul ce l-a animat pe inculpat la momentul la care a decis, cu de la sine putere, că vor fi distribuite acțiuni numai către acționarii ce au calitatea de salariați? Cum se poate justifica faptul că au fost lăsați în afara acestei operațiuni acționarii pensionari și colaboratori externi ai societății?

În mod cert, nu e vorba despre criteriul aportului la majorare : inculpatul cunoștea foarte bine proveniența utilajelor în discuție și știa că acestea nu au intrat niciodată in patrimoniul Asociației FARMEC PAS sau al membrilor (salariați) ai acesteia!!! Răspunsul nu poate fi decât unul, și anume, acela că **intenția directă a inculpatului a fost aceea de a favoriza o categorie de acționari (salariați), inclusiv persoana sa, în detrimentul altei categorii, mai restrânse** - a colaboratorilor externi, printre care se numără și subsemnatul.

Nu există nici o dispoziție normativă, în întreg cuprinsul Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale („LSC”), **care să permită distribuirea de acțiuni numai unora dintre persoanele ce au adus aporturi efective** la majorarea capitalului social al societății comerciale în discuție (atunci când majorarea se face prin aport în natură, ca în speța judecată). Această concluzie rezultă din întreaga reglementare a Capitolului II al Titlului IV din LSC (*Modificarea actului constitutiv, Reducerea sau majorarea capitalului social*) – în forma în care era în vigoare la nivelul anului 1998 (art. 156¹ LSC: „**Capitalul social se poate mări prin emisiunea de noi acțiuni... în schimbul unor noi aporturi în numerar și/sau în natură**”).

Or, chiar presupunând prin absurd că ar fi existat o hotărâre A.G.A. de majorare a capitalului social la 7.08.1998, nu ar fi existat nici un motiv și nici un temei legal pentru ca acțiunile astfel emise să fie acordate doar unei categorii de acționari – **pentru simplul motiv că nu a existat nici o donație de la ONUDI Viena către Asociația FARMEC PAS** și cu atât mai puțin, exclusiv pentru membrii PAS care aveau calitatea de salariați ai societății!

În realitate, însă, așa cum rezultă fără dubiu din probele administrate în cursul urmăririi penale și ulterior în fața primei instanțe de judecată, această adunare generală **nu numai că nu a fost convocată** de către inculpatul Liviu TURDEANU (președinte al consiliului de administrație), **dar ea nici nu s-a ținut vreodată**.

În fapt, manoperele dolosive ale inculpatului au avut ca scop păstrarea ascunsă a adevăratei destinații a bunurilor cu care s-a făcut majorarea capitalului social, cu un dublu efect: prejudicierea bugetului de stat prin neplata taxelor vamale de import, și prejudicierea acționarilor nesalariați prin nealocarea de acțiuni nou emise către aceștia. Bineînțeles, toate acestea în scopul final al îmbogățirii ilicite a **unora** dintre acționarii salariați.

Recapitulând: inculpatul Liviu TURDEANU a săvârșit un abuz în serviciu contra intereselor subsemnatului pentru că, deși în calitatea sa de administrator (președinte al consiliului de administrație) și director general al societății

FARMEC S.A., *el avea - in temeiul art. 72, art. 73 si art. 144 din LSC, republicata in 1998 - îndatorirea generică de a se abține de la orice acțiune sau inacțiune de natură a prejudicia societatea și/sau pe oricare din acționarii acesteia* (obligație de a nu face), cu toate acestea, în scopul obținerii unor avantaje patrimoniale pentru sine și pentru alți salariați ai societății, și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile legale și statutare ce-i reveneau în exercitarea atribuțiilor sale de administrator, și – prin întocmirea și utilizarea unor înregistrări necorespunzătoare realității – a generat o nouă realitate juridică (structura acționariatului S.C. FAMREC S.A.) care favoriza o anumite categorii de acționari în detrimentul celorlalți.

Efectul imediat al acestei majorări din anul 1998 s-a concretizat în **diminuarea cotei mele de participare** la capitalul social. Mai grav, pentru acțiunile astfel emise (deși nu au fost repartizate efectiv) societatea a acordat dividende, Asociația FARMEC PAS utilizând aceste dividende spre a cumpăra acțiuni de la terți acționari. Pe căi mai mult sau mai puțin obscure, acțiunile astfel cumpărate au ajuns în cea mai mare parte la persoanele aflate la conducerea societății (inculpați toți în acest dosar) – întrucât ei erau cei care organizau și controlau vânzările-cumpărările de acțiuni între membrii Asociației PAS. **Nu este deloc lipsit de relevanță în acest sens faptul că inculpatul Liviu TURDEANU a fost în tot acest interval și președinte al consiliului de administrație al Asociației PAS.**

Este ridicol să se susțină că, și în lipsa malversațiunilor inculpatului, efectul practic asupra patrimoniului acționarilor ar fi fost același, „de vreme ce – în lipsa majorării de capital ilegale – societatea FARMEC S.A. ar fi trebuit să plătească taxele vamale aferente importului de utilaje finanțate de ONUDI” (pag. 25 a sentinței apelate). **Instanța de fond face o gravă confuzie** între patrimoniul societății și patrimoniile individuale ale acționarilor ne-salariați – aceștia din urmă au fost privați în mod discreționar de acțiuni, pe baza unui criteriu arbitrar și a unor documente false, cu scopul de îmbogățire fără just temei a persoanelor din conducerea societății.

Toate aceste argumente se constituie în tot atâtea motive de admitere a apelului declarat de Ministerul Public cu privire la fapta de abuz în serviciu împotriva intereselor subsemnatului (pag. 15 din apel).

II. Cu privire la gresita achitare a inculpatilor Turdean Liviu, Kevorkian Marin, Lucacel Viorica, Vidrean Leonora, Turdean Mircea, Bratian Aurita si Pantea Petru pentru infractiunea de abuz in serviciu contra intereselor persoanelor prevazute de art. 248/1 rap. la art. 246 c. pen. (constand in acea ca, in calitate de membrii ai consiliului de administratie al SC Farmec SA, au refuzat inscrierea in registrul actionarilor a actiunilor dobandite de partea vatamata Olaneanu Nicolae Cristinel prin incheierea unor contracte de cesiune in perioada 1999-2000), instanta considerand ca fapta nu este prevazuta de legea penala:

O și mai gravă eroare de judecată a săvârșit instanța de fond atunci când a apreciat, în ciuda tuturor probelor administrate, că refuzul inculpaților (administratori ai S.C. FARMEC S.A.) de a-mi înscrie în registrul acționarilor un număr de 89.726 acțiuni, legal și statutar dobândite, **nu reprezintă o faptă prevăzută de legea penală** (pag. 37-39 din sentința apelată).

S-a reținut, fără nici un dubiu, de către prima instanță că în perioada 1999-2001 subsemnatul am dobândit prin 74 de contracte de cesiune un număr de 89.726 acțiuni ale S.C. FARMEC S.A. De asemenea, s-a reținut că la data de 5.03.2002 am notificat societatea prin executor judecătoresc să-mi înregistreze acțiunile respective în registrul acționarilor, iar societatea a refuzat să dea curs acestei solicitări.

În mod surprinzător, prima instanță îmbrățișează literal apărările inculpaților, și, fără a le trece printr-un minim filtru critic, reține că:

(a) inculpații, ca administratori ai societății comerciale, nu răspund pentru măsuri aprobate în cadrul organului suprem de conducere al societății, respectiv în A.G.A., ei neavând o răspundere proprie în acest caz concret, căci nu le-ar fi revenit în mod expres obligația de a-mi înregistra acțiunile;

(b) refuzul de a mi se înscrie acțiunile este legal, și justificat de existența unor prevederi statutare care, limitând numărul (sau procentul) maxim de acțiuni

ce pot fi deținute de un acționar, vin să protejeze interesele celorlalți acționari minoritari (voința majorității acționarilor, exprimată în cadrul A.G.A., este opozabilă și trebuie să fie respectată chiar de acționarii care au votat contra).

Ambele argumente sunt false, și sunt contrazise flagrant de realitatea faptică desprinsă din probele administrate în cauză:

(a) LSC nu enumeră printre competențele A.G.A. efectuarea de formalități legate de înscrierea acționarilor sau a acțiunilor în registrele aferente ale societății (și, obiectiv vorbind, A.G.A. nici nu dispune de posibilitatea practică de a face această înregistrare). ***Dimpotriva, această atribuție revine exclusiv administratorilor, în temeiul competențelor lor generale de conducere a societății*** (art. 142 alin. 1 LSC în forma sa actuală, respectiv fostul art. 93 din LSC, în forma aflată în vigoare la nivelul anului 1998, care prevedea că ***„societatea pe acțiuni este administrată de unul sau mai mulți administratori, temporari și revocabili.”***)

Dincolo de atribuțiile generice ale administratorilor, acestora le revine atribuția specială a ținerii registrului acționarilor, potrivit fostelor art. 127 alin. 1 și 2 din LSC (în forma avută la nivelul anului 2002):

„... societatea pe acțiuni trebuie să țină: a) un registru al acționarilor... „
„Registrelle prevăzute la lit. a, b, c și f vor fi ținute prin grija consiliului de administrație... „

De asemenea, potrivit art. 73 alin lit. c) din LSC, administratorii sunt solidari, raspunzatori pentru existenta registrelor cerute de lege si corecta lor tinere. In acelasi timp, prin dispozitiile art. 4 din HG 885/1995 se statueaza ca “In registrul de actiuni se inregistreaza, in ordine cronologica toate modificarile de detinerea proprietatii asupra actiunilor, indiferent de natura juridica transmiterii proprietatii – cesiune, succesiunea si altele”.

Mai mult, art. 1 și 2 din H.G. nr. 885/1995 privind unele măsuri de organizare unitară a evidenței acționarilor și acțiunilor societăților comerciale dispun fără echivoc:

„Art. 1. Pentru asigurarea evidentei si a publicității anuale a situației acțiunilor emise de societățile comerciale, potrivit art. 71 din Legea nr. 31/1990, acestea, prin grija consiliului de administratie sau, după caz, a managerului, sunt obligate să deschidă si să tină la zi registrele prevăzute la art. 64 si la art. 127 lit. a) din Legea nr. 31/1990, după cum urmează:

- registrul actionarilor, cu continutul prevăzut în anexa nr. 1;

- registrul de actiuni, cu continutul prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 2. Actualizarea registrului actionarilor se efectuează ori de câte ori este convocată o adunare generală ordinară si/sau extraordinară, dar cel puțin o dată pe an, înaintea adunării generale ordinare de discutare a bilanțului.”

Doctrina si practica judiciara in materia dreptului comercial au consacrat – inca din perioada interbelica – teza potrivit careia **cesiunea de actiuni nominative nu este supusa unor forme solemne**, transferul dreptului de proprietate perfectandu-se intre parti din momentul realizarii acordului de vointa. In acest sens, mentionam sentinta Tribunalului Comercial Ilfov citata de M. A. Dumitrescu in lucrarea **Codul de comertiu adnotat**, volumul I, editura Cugetarea Bucuresti, 1996, 402, potrivit careia: “.....daca inscrierea cesiunii in registrul semnat de cedent si cesionari este ceruta de lege, aceasta se cere numai pentru a se aduce la cunostiinta societatii si celor de al treilea, cine este titularul si proprietarul actiunii si cine dar poate exercita toate drepturile si este supus la toate obligatiunile derivand din calitatea de actionar; prin urmare aceasta formalitate constituie o masura de publicitate avand acelasi rol si acelasi efect ca si notificarea cesiunii de creanta prevazuta de art. 1393 din codul civil”.

Rezulta, deci ca inscrierea in registrul actionarilor a declaratie (cesiunii), subscrisa de cedent si cesionar, si a mentiunilor pe actiuni nu constituie conditie de validitate a cesiunii, si au doar rolul de a face opozabila transmiterea fata de societate si tertii, **iar consiliul de administratie nu se poate opune realizarii formalitatilor de publicitate prevazute de art. 98 alin 1 din LSC**, care nu conditioneaza temporal efectuarea declaratiei subscrisa de cedent si cesionar, intrucat **s-ar refuza chiar exercitarea de catre cesionari a drepturilor ce decurg din calitatea sa de actionar si corespunzatoare actiunilor dobandite.**

In consecinta este evident că – în temeiul textelor legale citate mai sus – răspunderea (penală și patrimonială, în cazul de fata), **nu poate reveni decât reprezentanților legali ai societății** – în speță inculpaților, ca unice persoane îndreptățite să reprezinte societatea în relațiile cu terții dar și cu acționarii – și

îndeosebi inculpatului Liviu TURDEANU ce deținea și deține în continuare funcția de presedinte Consiliul de Administratie si director general al societății.

Astfel, raportat la definiția infracțiunii de abuz în serviciu cuprinsă în art. 246 C. pen, rezultă că administratorul unei societăți comerciale poate săvârși această infracțiune ***prin neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă, cu știință, a unor atribuții curente, obișnuite, ce-i revin în temeiul art. 142 din Legea nr. 31/1990 (fostul art. 93, mai sus citat), fostul art. 127 LSC (mai sus citat), în temeiul art. 1si art. 4 din H.G. nr. 885/1995 (mai sus citat), și/sau în temeiul dispozițiilor actului constitutiv al societății și ale mandatului de conducere și reprezentare ce i-a fost încredințat de societate prin actionarii acesteia.***

Efectul direct al refuzului de înregistrare a acțiunilor mele în registrul acționarilor este, fără îndoială, **prejudicierea mea în relația cu societatea și cu terții**, căci, potrivit opiniilor majoritare exprimate în doctrină (vezi extras anexat din doctrina relevantă – Carmen TEAU, Lucian SĂULEANU, *Transmiterea dreptului de proprietate asupra acțiunilor nominative*, RDC nr. 5/2000), **transferul acțiunilor – și implicit drepturile mele derivate din calitatea de acționar (cum ar fi dreptul de a încasa dividende) – devin opozabile societății numai de la momentul menționii cesiunii în registrul cu pricina.** Or, spre exemplu, nedându-se curs cererii mele legitime de înregistrare a acțiunilor ca urmare a incalcarii cu stiinta a atributiilor de administrator de catre inculpati, în mod legal societatea era îndreptățită să îmi refuze plata dividendelor aferente acelor acțiuni, ceea ce s-a și întâmplat în fapt.

(b) Este fundamental greșit să se rețină că la data refuzului, ar fi existat vreun impediment legal la încuviințarea cererii mele de înscriere a acțiunilor, impediment constând în existența unei/unor hotărâri A.G.A. de plafonare a deținerilor de capital social la S.C. FARMEC S.A. ***În realitate, la data de 5.03.2002 nu exista nici o astfel de plafonare, ca efect al hotărârilor judecătorești irevocabile ce constatau nulitatea absolută a hotărârilor A.G.A. abuzive prin care mi s-a limitat capacitatea de folosință în calitatea mea de acționar la S.C. FARMEC S.A.***

În mod ciudat, instanța de fond „omite” să analizeze succesiunea în timp a efectelor acestor hotărâri A.G.A. anulate prin hotărâri irevocabile, deși a avut la îndemână, depuse la dosarul cauzei, copii de pe toate aceste înscrisuri! ***Dealtfel, înșiși inculpații mi-au recunoscut la acel moment, în mod tacit, calitatea de proprietar al acțiunilor în discuție, de vreme ce la adunarea generală din luna martie 2002 mi-au permis să votez cu acele acțiuni !!!*** De-abia mai târziu, la următoarea adunare generală din iunie 2002, mi s-a interzis să mai votez cu acțiunile respective.

Astfel, pe deplin întemeiat, Parchetul a reținut în apelul său că ***„faptele inculpaților nu pot fi considerate ca simple acțiuni permise în dreptul comercial, fără caracter penal, atâta vreme cât la data de 5.03.2002... nu exista nici o hotărâre A.G.A. care să limiteze procentul de participare a unui acționar la capitalul social...”***

Așadar, esențială pentru aprecierea existenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 246 C. pen. ***este situația juridică de la momentul cererii subsemnatului de înscriere a acțiunilor în registrul acționarilor, și nicidecum situația ulterioară creată prin adoptarea unei noi hotărâri A.G.A. care, oricum, a fost și ea anulată la rândul ei!*** Aceasta este unica soluție ce poate da eficiență principiului *quod nullum est, nullum producit effectum* – și credem noi că nu poate constitui justificare a conduitei infracționale, adoptarea ad hoc, *post factum*, a unei noi hotărâri A.G.A. pe data de 12.03.2002, ***cu unicul scop de a se acoperi și a se perpetua abuzul săvârșit la 5.03.2002 !*** Aceasta este soluția corectă identificată și de reprezentantul Ministerului Public, sub aspectul momentului la care trebuie apreciată existența rezoluției infracționale.

Concluzionând, se impune reținerea faptului că refuzul de a se înregistra de către conducerea S.C. FARMEC S.A. acțiunile legal dobândite de subsemnatul reprezintă, în drept, un abuz în serviciu, ***o obstrucționare deliberată a dreptului meu de a-mi fi recunoscută calitatea de proprietar al acțiunilor***, prin înscrierea acestei calități în registrul acționarilor, spre a se realiza opozabilitatea titlului meu față de societate și față de orice terți, conform dispozițiilor LSC.

III. Cu privire la gresita solutionare a laturei civile prin neobligarea inculpatilor si a partilor responsabile civilmente la acoperirea prejudiciului material si moral adus partii vatamate Olaneanu Nicolae Cristinel, astfel cum acesta a fost precizat in fata instantei.

În mod firesc, soluția de condamnare a inculpaților pentru săvârșirea acestor infracțiuni **va atrage și obligarea acestora, în solidar, cu partile responsabile civilmente la suportarea prejudiciului patrimonial (financiar și moral) ce mi-a fost cauzat, la valoarea cu care m-am constituit parte civilă în fața primei instanțe, actualizată până la data pronunțării hotărârii în apel.**

Așa cum am detaliat pe larg în concluziile scrise depuse la fond, prejudiciul pe care îl solicit a-mi fi reparat se compune din prejudiciul material – probat conform expertizelor contabile efectuate în cauză – cât și din prejudiciul moral, materializat în permanenta împiedicare a subsemnatului de a-mi exercita în mod normal atribuțiile conferite dreptul de proprietate asupra acțiunilor pe care le-am dobândit în mod legal.

- a) Din suma de 519.177.692 lei, reprezentând c/v dividendelor aferente acțiunilor corespunzătoare majorării capitalului social cu c/v utilajelor primite de la ONUDI, neacordate pentru perioada 1997 - 1999, și dobânda obținută prin crearea depozitelor de către Farmec PAS, conducerea societății a înțeles să mă despăgubească cu suma de 495.216.306 lei (a se vedea pagina 19 din rechizitoriu).
Diferența de 23.961.386 lei, reprezentând prejudiciu stabilit prin expertiza dl. C. Bejinariu urmează să fie corectată prin adăugarea sumei de 198.805.287 lei rezultând din actualizarea prejudiciului prin aplicarea ratei inflației.
Rezultă un prejudiciu financiar de **23.961.386 lei + 198.805.287 lei**, total de **222.766.673 lei**.
- b) Prin neînregistrarea acțiunilor și neacordarea dividendelor/neacordarea la timp a dividendelor corespunzătoare celor 82.441 acțiuni achiziționate în perioada 1999-2000 și înregistrate abia în 2005, consider că am fost prejudiciat astfel:

- **în ceea ce privește dividendele aferente anului 1999**, deși am notificat înregistrarea acțiunilor în 06 martie 2002, nu s-a dat curs acestei solicitări, eu fiind în imposibilitatea de a mă îndrepta împotriva foștilor acționari care au ridicat în mod incorect dividendele aferente, în cuantum de 29.792.000 lei, la care se adaugă o actualizare cu rata inflației până la data de 31 mai 2007 de 18.938.774 lei, rezultând suma de **48.730.774 lei**.

- **în ceea ce privește dividendele aferente anului 2000**, deși am notificat înregistrarea acțiunilor în 06 martie 2002, nu s-a dat curs acestei solicitări, eu

fiind in imposibilitatea de a ma indrepta impotriva fostilor actionari care au ridicat in mod incorect dividendele aferente, in cuantum de 199.422.000 lei, la care se adauga o actualizare cu rata inflatiei pana la data de 31 mai 2007 de 126.772.565 lei, rezultand suma de **326.194.565 lei**.

- **in ceea ce priveste dividendele aferente anilor 2001 - 2003**, desi am notificat administratorii societatii contractele de cesiune in data de 06 martie 2002 cand inca nu se repartizase profitul pentru anul 2001, in mod abuziv, **invinutii au acordat dividendele fostilor actionari, respectiv** suma de 502.538.000 lei, la care se adauga actualizarea cu rata inflatiei pana la 31 mai 2007 de 173.064.170 lei, rezultand suma totala de **675.602.170 lei**.

Sansa mea a fost ca au existat si fosti actionari care nu au raspuns apelului inculpatilor si in mod corect nu au mai ridicat din dividendele actiunilor pe care le vandusera in perioada 1999 - 2000. Astfel, pentru perioada 1998 - 2003 suma retinuta de societate a fost de 576.948.461 lei, insa aceasta suma a fost virata in contul meu personal in data de 28 octombrie 2005, deci mult mai tarziu decat mi s-ar fi convenit. La aceasta suma se adauga o actualizare cu rata inflatiei pana la 31 mai 2007 in cuantum de 143.548.168 lei, suma cu care am fost prejudiciat fiind de **143.548.168 lei**.

Daca la nivelul datei de 24.02.2005 valoarea prejudiciului material rezultat din expertiza dl. expert Santa Valer realizata in cadrul dosarului penal era de 22.150.906.325 lei (valorile fiind actualizate cu rata inflatiei la nivelul zilei de 30.11.2004), astazi **valoarea totala a prejudiciului material se ridica la suma de 1.416.842.350 lei.**

c) **Faptele care fac obiectului procesului penal cat si multe si repetate actiuni cu caracter denigrator, savarsite de catre inculpati, prin aprecieri si referiri calomnioase la adresa conduitei mele ca actionar in cadrul Adunari Generale ale societatii, prin scrisori adresate actionarilor societatii, prin articole si note cu caracter publicitar din presa centrala, prin demersuri cu caracter calomnios adresate institutiilor statului si diversilor agenti economici – parteneri de afaceri – au fost de natura sa-mi afecteze grav imaginea publica, relatiile de afaceri, influentand totodata atitudinea si votul actionarilor in cadrul adunarilor generale. Din acest punct de vedere consider ca este necesar sa mentionez:**

- **Refuzul de a mi se inregistra actiunile legal dobandite, nu numai ca m-au privat in mod incorect de dreptul de a le utiliza in exercitarea prerogativelor de actionar,** dar aceasta dobandire a fost prezentata in societate ca act incorect si abuziv (a se vedea procesele verbale ale AGEA si scrisorile transmise de catre conducerea executiva a societatii tuturor actionarilor societatii).
- Aproape ca nu a existat Adunare Generala in care sa nu fiu prezentat si apreciat ca factor negativ si destabilizator al societatii, facandu-se trimitere incorecta la actiunile mele, care au avut de fapt doar rolul de a restabili legalitatea in cadrul societatii.

- In presa centrala conducerea Societatii Farmec a publicat articole si note cu caracter publicitar, din fondurile societatii, prezentand in mod tententios si incorect faptele care fac obiectul dosarului penal, in acest cadru facandu-se si referiri calomnioase la adresa actionarului Olaneanu Nicolae Cristinel (depuse la instanta de fond).
- Pe aceeasi linie de conduita inculpatii au facut note catre agentii economici cu care eram in relatii comerciale, prezentandu-ma in cele mai sumbre aprecieri, ceea ce a fost de natura sa imi afecteze profund aceste raporturi, conducand la situatia ca unele dintre aceste raporturi contractuale sa inceteze.

*

Aceste acte de compartament mi-au lezat imaginea publica si capitalul de incredere, aducandu-mi-se astfel importante prejudicii de ordin moral dar si de ordin material, prin deteriorarea raporturilor comerciale pe care le-au avut cu unii agenti economici, au afectat si posibilitatile de a promova si dezvolta relatiile mele comerciale

APELANT – PARTE CIVILĂ
Nicolae Cristinel OLĂNEANU